

*Naar U gaat mijn verlangen Heer,
Heer mijn God ik ben zeker van U.*
Psalm 25

In dankbare herinnering aan

Zuster Damiana Maria

Margaretha Schagen

* Venhuizen 31 december 1918

† Amersfoort 30 december 2019

Zuster Damiana Maria, Margaretha Schagen, werd geboren in Venhuizen, een streek waar veel van onze zusters vandaan komen. Zo trad ook haar zuster Calista in bij onze congregatie. Geboren aan het eind van de eerste wereldoorlog, trad ze 17 februari 1941 op 23-jarige leeftijd, aan het begin van de tweede wereldoorlog in.

Op 18 augustus 1943 legde ze haar tijdelijke geloften af en 3 jaar later, in 1946 haar eeuwige geloften bij emeritus kardinaal de Jong. Zoals dat in die tijd meestal was, ging ze kort daarna naar St. Nicolaasga om te helpen in het huishouden van de gemeenschap aldaar.

Ze werkte hard en zou dat het grootste deel van haar leven blijven doen. Zo heeft ze op nog veel plaatsen een bijdrage geleverd aan een goed lopende huishouding van verschillende aard, maar vooral poetsen en boenen. Ze vond het jammer dat daardoor niet zoveel energie overbleef om aan bidden en contemplatie te besteden. Soms waren de stille momenten in de kapel de enige

gelegenheid om even op adem te komen.

Zuster Damiana Maria heeft bewust gekozen voor een kloosterleven en had een bijzondere devotie voor Maria. Haar volledige kloosternaam luidde niet voor niets Damiana Maria. In haar kamer zijn diverse uitingen van die devotie te vinden, zoals een prachtig drieluik icoon met Maria als hoofdpersoon. Toen het eind jaren zestig mogelijk werd om het habijt af te leggen en in burgerkleding te gaan, besloot zij vast te houden aan haar kloosterkleed. Tot voor kort droeg zij daar welbewust een blauwe sluier bij, tot het te lastig werd om de sluier in het haar vast te maken.

In de gemeenschap was ze stil maar aandachtig aanwezig. Zo wordt ze onder andere herinnerd als een lieve zuster die alles in haar opnam, maar zelden commentaar gaf. Een enkele keer kon ze met haar droge humor een rake opmerking plaatsen, maar zelden was die scherp bedoeld.

Als religieus is 'pensioen' geen basisgegeven, je zet je in naar wat je lichamelijk en geestelijk aan kunt. Voor zuster Damiana Maria was januari 1990 - ze was toen 71 jaar - het moment om zich tijdelijk terug te trekken in de abdij Maria Refugie in Uden. Ze had het nodig om zich meer te wijden aan bidden dan aan werken. Het verblijf daar heeft haar goed gedaan, na 4 jaar ging ze naar het kloosterverzorgingshuis van de congregatie, Maria ad Fontes in Ootmarsum. Daar heeft ze een aantal jaren, rustig en tevreden, deel uitgemaakt

van de gemeenschap. Ze was nog wel actief op huishoudelijk gebied, maar kon het met een gerust hart ook wat rustiger aan doen. Er kwam wat meer balans in werken en bidden.

In januari 2007 kwam ze naar Agnietenhove in Amersfoort. Het leek wel of ze daar de rust en ruimte vond om zich meer te openen voor haar medezusters. Ze was nog steeds de lieve medezuster die ze altijd was, maar leek daar nu meer uiting aan te kunnen geven.

Zo heeft zuster Damiana Maria haar leven op een rustige, prettige manier kunnen voltooien. Ze aanvaardde de ongemakken van het ouder worden, de beperkingen die het haar gaf. Aan de ene kant hoopte ze nog 101 jaar te worden, aan de andere kant zag ze uit naar voltooiing van haar leven op aarde. Ze was ervan overtuigd dat haar daarna een leven bij haar hemelse Vader wachtte, dat ze verenigd zou worden met haar geliefde moeder.

Op 7 januari 2020 hebben we haar leven herdacht in de eucharistie bij haar uitvaart, daarna hebben we haar te ruste gelegd bij haar medezusters op de begraafplaats van Onze Lieve Vrouwe te Amersfoort.

We danken zuster Damiana Maria voor haar zijn bij ons en bidden dat zij mag leven bij haar Heer naar wie ze heel haar leven heeft verlangd.